

ARANYI LÁSZLÓ

ájulásszerű, dermedt alvás; szokatlan álom

a megrepedt kitingpáncél alatt földrésznyi
szeméttelepek parázslanak

Megszokott égi útján
vonszolja roncsolt potrohát
az elnéptelenedő Föld.

Ájulásszerű, dermedt alvás; szokatlan álom.
Ájulásszerű, dermedt alvás; szokatlan álom,
szellem kéz-írta rejtélyes ákom-bákom porlepte
porcelán-urnán Baron Samedit idézi, a temetők
urát.

Mondják, ájulásszerű, dermedt alvás; szokatlan álom.
Ájulásszerű, dermedt alvás; szokatlan álom, hiszen
Mézföld iható nedvei kristálytiszták, háború, éhínség,
járvány ismeretlen, kiegészíti egymást, mitikus egységet
alkot itt ember, növény, állat, valamint a Föld lelke

ARANYI LÁSZLÓ

ok. kriptá elvégre a kriptában vagyunk kaptárban vagy
SGEM elbődülés locsogás zakó lehányva

g mint a salamon töke gyula a pecér bendő belügyminisz

POCI A BELÜ

sámson salabakter seggberúgás miszter bendő a belügy
sámson salabakter

ányni köll sámson salabakter reggbesúgás ragyog mint

AKASZTOTT EMBER

i töke gyula a pecér elvégre a kriptában vagyunk sámso

elvégre a kriptában vagyunk

ter seggberúgás ragyog mint a salamon töke gyula a pe

KRIPTA

Mell Wilmos

CSÖCS VILI

Jó az ukáz

poci hányás kriptá elvégre a kriptában vag

töke (gyula) gyalú a pecér

rog mint a salamon töke gyula (gyalú) a pe

a pecér

er róka-ügy sámson salabakter reggbesúgás

HAGYOG MINT A SALAMON

bendő a belügy elbődülés locsogás leh

ter seggberúgás ragyog mint a salamon

ÉTSÍKOK

ber

kötet köpet aLvadT turha

belügyminiszter okádás sámson salabakter kaptár kript

ARANYI LÁSZLÓ

gnózis

novalis nyomán: „Werden dich in kurzem binden,
Erdgeist, deine Zeit ist um”.
Kocsma pultra bukó száralmas,
törpe részegként lenyugvó Napkorong, eleven lény,
áttetsző, felfúvódott felhők mögött. Cigaretta veszek,
iszom egy fröccsöt; az apró, ami visszajár:
egyforma, nyálkás obulusok, fillérek Kháronnak...
Tátongó nyílás, húgyszagú kapualj. Alaktalan
monstrummá hízott, iszonyú, fogatlan néember hívogat
egy részeg katonát.
Testük kimért húsként
gőzölög.
Nagyvárosi kloáka, tátongó, húgyszagú kapualj. A
köznapi pokol telített bugyraiban, mint nagyapáink a
Duna-korzón vasárnaponként,
önfeledten sétálgatunk.
Néha iszunk egy-egy fröccsöt,
testünk kimért húsként gőzölög. Ami szent
bennünk, arról le hull a béklyó, az örök. Ami nem, az
kimért húsként gőzölög